

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת וישב - עצות להנצל מפסיון

"וַיֵּצֵא וַיֵּצֵא הַחוּצָה" (בראשית לט, יב)

גם דבר זה יכול להיות קשור אלינו. הקב"ה מתגלה ליהודי - כל אחד יש לו את הסייעתא דשמיא שלו, לפי השקעתו. אם אדם יעשה עבירות, מניין תהיה לו סייעתא דשמיא?

רמוזה כאן עצה שלישית והיא הגדולה מכולן: להחשיב ולהגדיל את ערך עצמו בעיניו, ולומר: לי לא מתאים לעשות עבירות! אם הוא יעשה את עצמו מסכן - אדם מסכן יכול גם לעבור עבירות, אבל אם הוא נכבד ובר מעלה - הרי שלא ראוי ולא מתאים לו לעבור עבירות.

כתיב "וַיֵּצֵא וַיֵּצֵא הַחוּצָה" (בראשית לט, יב). לכאורה תיבת "ויצא" מיותרת, שהרי ברור, שלאחר שברח- יצא. על יעקב נאמר "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע" (בראשית כח, י). "ויצא" ראשי תיבות: וירא יעקב צורת א'. צורת האות א' מורכבת מן האותיות י' ו' י'. ראשי תיבות: יהרג ואל יעבור. כלומר, יעקב בברחו מפני עשו לחרן, ראה לנגד עיניו עניין זה של "יהרג ואל יעבור". ומעין זה אפשר לפרש כאן: "וינס ויצא החוצה", "ויצא" ראשי תיבות: וירא יוסף צורת א'. כלומר, שראה לנגד עיניו את ה"יהרג ואל יעבור".

וזכותם של האבות ושל יוסף הצדיק תעמוד לנו לדור ודור! ונזכה גם אננו לקיים מתוך נחת ושמחה את הדברים!

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

יוסף, בחור, בן שבע-עשרה, בשיא רתיחת דמו, נמצא בארץ נוכרייה, אביו לא יודע היכן הוא, אמו מתה, ואחיו מתנכרים אליו - ועם כל זאת הוא עומד בניסיון קשה.

מה באמת מנע אותו מלעשות את העבירה? מהי העצה להינצל מניסיונות?

במדרש (רבה פז, ה) הובא כמה עצות, הנוגעות אף לנו:

האחת - כשאותה מרשעת באה אליו, אמר לה: "למוד הוא הקב"ה להיות בוחר מאהובי בית אבא לעולה. לאברהם - "קח נא את בְנֶךָ (בראשית כב, ב)", אם אשמע לך, שמא אבחר לעולה, ואפסל מן הקרבן".

זה הדבר, שעשוי לעזור לכל אחד מאתנו. נכון, ברוך השם בדורנו זה לא עברנו את השואה. אבל רחמנא ליצלן, כל יום דורשים מאתנו עולות, ואם אדם עושה עבירה - איך יראה קרבן עולה שכזה?!

דבר נוסף אמר: "למוד הקב"ה להיות נגלה על אהובי בית אבא בלילה, כפי שנאמר אצל האבות הקדושים. אברהם - "אחר הדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְּבַר ה' אֶל אַבְרָם בַּמַּחֲזָה" (בראשית טו, א), "יצחק - "וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בַּלַּיְלָה הַהוּא" (בראשית כו, כד), "יעקב - "וַיַּחְלֶם וַהֲנֶה סֵלֶם" (בראשית כח, יב), אם אשמע, לך שמא ייגלה עליי הקב"ה וימצא אותי טמא.

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
שולמית טמרדכי דויטש וב"ב
מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב
גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה
ענת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונת
שלמה ודנה דוד וב"ב
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.ש. כדורי
יפה חיה אשרף בת קצ'יק
איתן אבנר בן שולמית היית

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
אילן בן ג'יליט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רחומה
סיון בן אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה - בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה - נעמי בת רחל
אקבאל בת נושפארין
תמר פורטונה בת מיסה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שולו בן מזל פחמיה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זהרה
דוד בן מזה
ענת בת רחל ברכה

13/12/2014

כ"א כסליו תשע"ה

פרשת וישב

הפטרה: "כה אמר" - עמוס ב'

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
17:44	17:13	16:01	
17:40	17:09	16:18	ת"א
17:39	17:09	16:17	חיפה
17:44	17:13	16:21	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת
יצחק בן פנינה הי"ו
ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה
ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – חג חנוכה

מה העניין בהדלקת נרות חנוכה? והאם נשים יכולות להדליק את הנרות במקום בעל הבית?
להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחס, מפקח ענף הכשרות-רבנות משרת:

שאלה:

תשובה:

בתקופת בית המקדש השני גזרו מלכי יוון גזרות על ישראל, ועמדו עליהם להשכיח מצוות התורה, ולבטל אותם מדתם, ולא הניחום לעסוק בתורה ובמצוות, ונכנסו להיכל בבית המקדש ופרצו בו פרצות, והיה צר מאד לישראל מפניהם, עד שריחם עליהם ה' והצילם מידם. אז גברו עליהם בני החשמונאים הכהנים הגדולים והרגום, והושיעו את ישראל מידם.

כאשר נכנסו החשמונאים להיכל במקדש ורצו להדליק את המנורה הטהורה, לא מצאו אלא פך אחד של שמן טהור, שיש בו כדי להדליק את המנורה יום אחד בלבד, ונעשה נס והדליקו ממנו שמונה ימים. אותו היום, שבו נמצא פך השמן, ביום כ"ה לחודש כסלו היה, ולכן תיקנו חכמים, שהיו באותו דור, לעשות שמונה ימים הללו ימי משתה ושמחה, ומדליקים בהם נרות כדי לפרסם את הנס.

הנשים חייבות בהדלקת נרות חנוכה, ואף על פי שמצוות שהזמן גרמא נשים פטורות-היות והן היו באותו הנס. (רמז לדבר ואמרה האישה **אמן**-א-ארבע כוסות בפסח, מ-מקרא מגילה בפורים ו-נרות חנוכה, שהנשים מחוייבות במצוות אלו, אע"פ שמדובר במצוות שהזמן גרמא). ולכן אם אינו יכול להדליק הנרות בביתו, כגון שצריך לצאת למקום רחוק, ראוי ונכון שימנה את אשתו, שתהיה שלוחתו להדליק את הנרות במקומו, ויוצא ידי חובה, אפילו אם אינו נמצא שם בשעת ההדלקה.

מהי חנוכה

פעם אחת סיפרו לפני הרה"ק ר' יצחק לוי מבארדיטשוב זיע"א על שר עשיר ועתיר נכסין ביותר, שאין תענוג שבעולם שלא השיגה ידו ליהנות מהם, **ועד כדי כך הגיעה עשירותו והנאותיו שהיה רוחץ עצמו בבריכות יין יקרים**, ולא עוד אלא שבימי הקיץ הלוהטים, כשהיה מתאוה להחליק על הררי שלג כדרכו כבימי החורף, היו שופכים לפניו הררי צוקער גבוהים והיה מחליק עליהם כמו על הרי השלג, ועוד כהנה וכהנה תאוות והנאות גשמיות.

כשמוע הצדיק את כל התיאור המופלג והמוגזם האמור, פנה ואמר ברוב קדושתו בתמיה ובפליאה: "האם אותו שר מדליק נרות חנוכה?", ענו לו ואמרו **שאותו שר אינו מבני ישראל ואינו יודע כלל מהו חנוכה**, ענה הרה"ק מבארדיטשוב ואמר: "**אם כן, אין השר יודע תענוג עולם הזה מהו**".

מסירות נפש

מידי שנה בשנה בימי הרחמים והסליחות, היה מרן הרה"ג עובדיה יוסף זצ"ל יוצא לכל רחבי הארץ, לשאת משאיו בעצרות התשובה אשר קיים בכל עיר ועיר. ועל כן שכרו עבורו מסוק, שיקחנו בקלות ממקום למקום. בשנת התשס"ה, נסע מרן זצ"ל במסוק לערי הצפון, עכו ונהריה, ונמשכה הטיסה קרוב לשעה.

כאשר הגיע המסוק לשדה הנחיתה בעיר נהריה, המתינו לו עשרות בני אדם נכבדים על פני שדה התעופה, אשר מראש הודיעום, כי יוכלו לקבל את ברכת הצדיק במקום ההוא. בין הממתנים היו בני משפחתו של רב אחד מרבני העיר ועוד.

לאחר שסיים מרן זצ"ל לברך את כולם בנחת וסבלנות, ורחקו כל איש מעליו, פנה לנאמן ביתו ויד ימינו, הרב רבי צבי חקק שליט"א, **וביקשו, שיזמין עבורו אמבולנס מאחר שהוא אינו חש בטוב**. כששמע כן רבי צבי, חרד חרדה גדולה, מפני מצבו של הצדיק. לכן מיהר מאד להזמין עבורו אמבולנס, ופינוהו לבית-הרפואה בנהריה. כאשר הגיעו לשם, התברר, כי אחד העורקים בלבו של מרן זצ"ל נאטם, ועליו לעבור "**צינתור**".

רבינו עבר את הצינתור ולאחר זמן מה, לאחר שהצדיק החל להתחזק מעט, שאל אותו רבי צבי: "מאימתי החל כבוד הרב לחוש כאבים?". השיבו הרב, "בערך כעשר דקות אחר ההמראה". שאל רבי צבי: "אם כן מדוע לא הוציא כבוד הרב הגה מפיו, הן יכולנו לשוב על עקבותינו או לנחות בבית רפואה קרוב".

את תשובתו של הצדיק יש לשים על לוח-לבנו. השיב לו מרן זצ"ל: "ראה, אנשים רבים עמדו במשך שעות בשביל לראות אותי ולשמוע דברי תורה, איך אוכל לאכזב אותם?! **לכן למרות הכאב רציתי ללכת ולשמח אותם ולא, חלילה, להשיב את פניהם ריקם**".

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חג הגון,
חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחס
בטל" 052-6329144

האדמו"ר יוחנן מקארלין-סטאלין זצ"ל: נולד בשנת ה'תר"ס (1899) בסטאלין. צאצא לר' אהרון מקארלין. מצעירותו התבלט בפיקחותו ובחריפותו. עבד את בוראו ללא שום פניות, בלתי לה' לבדו. לאחר השואה ב-כ"ג אייר ה'תש"ו (1945) עלה לארץ ישראל. בשנת ה'תש"ח (1948) עבר לארה"ב.

רוב חסידי קרלין בעולם מילאו אחר דבריו. פעל מתוך מטרה לאחד את כל חסידי קרלין שבארץ ישראל לקהילה אחת שתפעל תחת מרותו. פיתח את החצר והקים מרכזים חדשים וגדולים בארצות הברית ובארץ ישראל. **מלומד בניסים.** רבים פנו אליו ונושעו. פעל בין השאר, להשלים ולהשכין שלום בין ישיבת "בית אהרן" לישיבת "פאר ישראל" וקראה בשם "בית אהרן וישראל", שהוא שילוב שמן של שתי הישיבות שפעלו בארץ עד אז.

בשנת ה'תשי"ד (1953) ביקר שוב בארץ ישראל ושהה בה עד לאחר ראש השנה ה'תשט"ו (1954). לאחר מכן שב לארצות הברית. נפטר בארה"ב ב-כ"א כסליו ה'תשט"ז (1955). חי כ-56 שנים. כעבור 16 חודשים הועלה קברו לטבריה.

אביו: אדמו"ר רבי ישראל פרלוב (הינוקא מסטאלין- מונה לאדמו"ר בגיל ארבע וחצי בלבד ורבינו הוא בנו השישי). **סבו:** ר' אשר. **נשותיו:** מרת דבורה (זיווג ראשון). מרת פריידא (בתו של הרה"צ ר' יצחק מאסקאוויטש האדמו"ר משאץ-ראדאוויץ בזיווג שני). **מרבתי:** ר' דב בער (המגיד ממזריטש). **נכדיו:** ר' ברוך מאיר יעקב שוחט (מכהן כאדמו"ר החסידות קרלין), ר' יוחנן שוחט (מלוצק - אחיו הצעיר, האדמו"ר מלוצק שבחסידות קרלין). **בנותיו:** מרת פרלה הי"ד (נספתה בשואה), מרת פייגה (נישאה לר' עזרא שוחט).

זמן קצר לאחר השואה, בשנת ה'תש"ח (1948) עבר הצדיק לארה"ב מתוך מטרה מרכזית אחת ויחידה - לאחד את כל חסידי קרלין לקהילה אחת. הרב פיתח את החצר והקים מרכזים חדשים וגדולים גם בארץ הקודש וגם בארה"ב.

בשנת ה'תשט"ו (1954) ערך הצדיק ביקור בארץ ישראל ובשבת קודש בחר לשהות בקרב חסידיו שבירושלים. באותם זמנים הייתה קהילה לא מבוססת של חסידי קרלין בטבריה והללו ביקשו מהצדיק, כי ישנה בחברתם. בסיכומו של עניין הרב אמר: "בעז"ה בשבת הבאה אעשה את השבת איתם".

הרב חזר לארה"ב וב-כ"א כסליו ה'תשט"ז (1955) התבקש לבית עולמו. ואז התגלע ויכוח נוקב בשאלה המכרעת: "**היכן ייטמן הרבי?**". כמובן שהחסידים הגרים בארה"ב צידדו בעובדה מאחר והרבי הנהיג את מרכז נשיאותו שם, צריך להטמינו במקום זה. אולם חסידי המתגוררים בארץ הקודש ביקשו להעלותו לארץ ישראל ולטמונו שם בהטעימים, כי כך ציווה ורצה הרבי והם שמעו זאת מפיו.

מאחר שלא הגיעו לעמק השווה, וכל צד התבצר בעמדתו – הוחלט, כי בינתיים יטמינוהו בארה"ב ואם לאחר מכן יתברר כי רצונו של הצדיק היה להיקבר בארץ הקודש- אזי יעבירוהו מקברו ויטמנוהו בארץ ישראל.

לאחר כשישה עשר חודשים! התברר, כי בקשת הצדיק הייתה בפירוש לטמנו בישראל, לאחר שמספר חסידים נזכרו, כי בפעם הקודמת כאשר ביקשו מהצדיק לעשות אצלם את השבת, ואף התבטא: "**טוב להיקבר כאן**". המוני חסידים נהרו לקבל את פני הארון בדרכו האחרונה בטרם יעבירוהו לבית-העלמין העתיק בטבריה, ששם גדולי החסידים נטמנו.

עתה התחבטו גדולי הרבנים בבעיה סבוכה עד מאוד: בחו"ל נוהגים לקבור בארון קבורה. ואילו בארץ הקודש נוהגים ללא ארון, כדי שגוף הנפטר יגיע בעפר הארץ ולקיים הפסוק: "**מעפר באת ואל עפר תשוב**". החשש היה, שכאשר יפתחו את ארון הקבורה **ייתכן, שיווצר מצב של ביזיון הנפטר** בשל התקופה הארוכה ממועד קבורתו. לבסוף הוחלט, כי בניגוד לנוהג בארץ ישראל יטמנו את הצדיק בארון.

זקן החסידים, ר' יהושע העשיל ארטובסקי עמד מנגד וטען בכל תוקף, כי סמוך ובטוח הוא שבגופו של הצדיק לא שלט הרקב, ולפיכך אסור לשנות מן המנהג המקובל בא". בסיכומו של עניין הוחלט

לפתוח את הארון ואם חלילה יתברר כי ר' העשיל טעה, ינהגו, כפי שהחליטו הרבנים. כאשר מסע ההלוויה הגיע לסימו, ניגשה קבוצה מצומצמת של חסידים לפתוח את הארון.

הם לא האמינו למראה עיניהם: **גופו של הצדיק היה מונח בשלמותו, כאילו זה עתה נפטר.** הרה"ח ר' בנציון גרוסמן שנכח במקום הכניס את ראשו לחלל הארון במטרה לבדוק, האם בארון נמצאים סימני רקב, **אולם הארון היה שלם לחלוטין ואף לא היה ניתן להבחין ברית. אי אפשר לתאר ולשער את הקידוש שם שמים המופלא, שהיה באותה שעה!**

הצלה מפלאה

להלן סיפור מופלא ביותר, המעובד מתוך שבועון 'בית משיח' אותו סיפר הרב משה שי' בוגומילסקי, שבנו הוא זה ששמע את המעשה מכלי ראשון ומעשה שהיה- כך היה: "לפי מראיך אתה יהודי, האם השערתי נכונה?", שאלה הנזירה שאיישה את המשרד המהודר, שבו התרכזו עסקי נדל"ן, את צבי, צעיר מבית חב"ד, שהגיע למקום למטרת עסקים.

"אכן", השיב. "ואת ראביי שניאורסון, אתה מכיר?" הוסיפה לשאול. "בודאי, הוריי מתגוררים בקראון-הייטס", אישר גם הפעם. "אם ככה, בא תשמע סיפור על הראביי". הוא נעתר ברצון והיטה את אוזניו ברוב קשב, כאשר הנזירה פתחה בסיפורה: הדבר אירע לפני למעלה מעשרים שנה. במסגרת העסקים שאני מנהלת עם שותפיי, אני נוסעת מידי פעם לסניף שלנו באירלנד, על מנת להתרשם מקרוב כיצד הוא מתנהל. מי שמנהל את הסניף, משמש בכובעו הנוסף גם ככומר בכנסייה של אירלנד.

באחת הפעמים, כאשר נסעתי להיפגש ולקבל דיווח על מצב העסק, הוא ביקש במפתיע באמצע הפגישה, שנעשה הפסקה למספר דקות. הסתקרנתי לדעת, מהי הסיבה ומה הוא עושה בזמן זה. עקבתי אחריו וראיתי שהוא נכנס לאחד החדרים, כאשר הדלת נותרה פתוחה מעט. משהצצתי פנימה, נגלה לעיניי מראה מוזר. הכומר ישב, כאשר על ראשו וידו מונחות קוביות בצבע שחור שרצועות כהות משתלשלות מהן והוא עוטה בגד מוזר בצבע לבן הנוטה לצהוב. בילדותי גדלתי ברובע ברונקס והכרתי יהודים, ואף השתתפתי פעם במה שמכונה 'חגיגת בר מצווה'. משבגרתי, גם עבדתי תקופה מסוימת כ"שבת גויה" ואני קצת מכירה את אורח החיים היהודי. ידעתי, שאלו התפילין, שאתן נוהגים היהודים להתפלל, ופליאתי לא ידעה גבולות.

לאחר כרבע שעה יצא הכומר מחדרו וחזר למשרד, לא התאפקתי וסיפרתי לו שראיתי אותו. "תוכל להסביר מה פשר הדבר?" הוא הבין היטב את השאלה, וענה: אני עומד לספר לך דבר, שיפתיע אותך. לפני מספר שבועות חלמתי חלום, ובחלומי אני רואה רב יהודי בעל הדרת פנים שאומר לי: 'אתה יהודי, ואתה צריך לחזור לחיק היהדות'...

כאשר החלום עלה בזיכרוני לאחר שהקצתי משנתי, לא ידעתי כיצד עליי להתייחס לכך. לרגע התלבטתי, אך מיד דחיתי את דבר החלום ממני והלאה. 'ממתי אני נוהג להתייחס לחלומות ברצינות?!' כך אמרתי לעצמי ושכחתי מהעניין. אך כאשר החלום חזר על עצמו מספר פעמים, החל הדבר להטריד את מנוחתי. אינני רגיל שחלומותי חוזרים על עצמם, בפרט לא חלומות על רבנים יהודיים. וכך, אם קודם לכן עדיין קיננה בליבי האמונה שאין צורך להתייחס לחלומות ברצינות, בפרט אם הם מאיימים להפוך את עולמך, הרי כשהרב הפך כמעט לאורח של קבע בחלומותי כבר לא יכולתי להתייחס לעובדה הזו בשוויון נפש.

הבנתי, שהעסק רציני ואין לי את הפריבילגיה להתנהג כאילו לא אירע דבר. היה ברור לי שעליי לבדוק את שורשיי. פניתי לכמרים הזקנים, ולאחר חקירה ודרישה מייגעים התברר לי, כי אמנם, כפי שכבר היה ידוע לי, הגעתי בגיל ארבע וחצי לבית היתומים הנצרי, אך נוסף לכך עוד פרט קריטי: הוריי היו יהודים, והם נאלצו למסור אותי לאותו מוסד במהלך השואה.

דברי הרב, שנאמרו אליי בחלום התבררו כנכונים. אט-אט עיכלתי את הגילוי המסעיר, וזמן מה לאחר מכן השגתי טלית תפילין ולמדתי להתפלל כיהודי. אני יודע שהדברים מכניסים אותך להלם, אבל אלו העובדות, ואני חושב לחזור ליהדות, כאשר אלו הם צעדי הראשונים לקראת צאתי מהכנסייה ופרישתי מתפקידי!". "הכומר סיים את סיפורו המדהים והותיר אותי פעורת פה", המשיכה הנזירה בסיפורה לצבי, שהקשיב בנשימה עצורה, "ובזכות חוש הסקרנות המפותח, שניחנתי בו, כפי שבוודאי כבר הספקת להבין, שאלתי אותו מיד: "אתה יודע מיהו הראביי שהגיע אליך בחלום, האם הוא חי, והיכן הוא מתגורר?".

הכומר-היהודי ענה לי: "לא תאמיני. יום אחד ראיתי בטלוויזיה שידור מחג החנוכה, שאותו חוגג העם היהודי, כאשר על המרקע נראתה הדלקת חנוכיה בבית מדרשו של הרבי מליובאוויטש, שמתגורר בברוקלין, בשכונת קראון-הייטס. פתאום הבחנתי בדבר מדהים שהכניס אותי להלם. המצלמה התמקדה בדמותו של הרבי וזיהיתי מיד, שהוא זה שהגיע אליי בחלום!".

"רשמתי לעצמי את הפרטים", המשיכה הנזירה לספר, "וחזרתי לפילדלפיה. יום אחד, כאשר היה בתוכנית להגיע לברוקלין, הרמתי טלפון למשרדו של הראביי בבקשה לקבוע איתו פגישה. נענית, שכיום אין אפשרות לקבוע פגישה פרטית, ואם אני מעוניינת אוכל להגיע בכל יום ראשון, כאשר הוא מחלק דולרים לכל הבאים אליו. החלטתי להגיע לחלוקה. לבשתי בגדים רגילים במקום גלימת הנזירה והגעתי לבית מספר 770 בשדרת איסטון פארקווי, שם, כך נאמר לי, שוכן מרכזו של הרב".

חיכיתי זמן רב, כשלפניי עומדות בשורה ארוכה נשים רבות ומאחוריי שורה ארוכה עוד יותר. כשהגיע תורי, הושיט הרב דולר ותוך שבירר שנייה מצאתי את עצמי בדרך החוצה. אך אז, באופן בלתי צפוי לחלוטין, נקראתי על ידו בחזרה. הוא הושיט דולר נוסף, באומרו: "זה עבור אירלנד". באותו רגע חטפתי שוק. 'איך הוא יודע?!' הבנתי, שהדולר הנוסף מיועד לכומר-היהודי מאירלנד, ובהזדמנות הראשונה העברתי לו את הדולר, ששלח לו בהקיצן הראביי שבא אליו בחלום. אני מאמינה, שהדולר חיזק אותו מאוד בדרכו החדשה-ישנה.

הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה זצ"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמרים בן דבורה זצ"ל
הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס זצ"ל
דב בן מזל זצ"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
סלים בן פרחיה זצ"ל
לטיף בן פרחיה זצ"ל
דניאל רפאל בן חגית זצ"ל
יהודה בן סעדיה זצ"ל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת איירין ע"ה
אברהם בן יונה זצ"ל
יצחק בן חביבה זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה זצ"ל
חי יזי בן קלרה זצ"ל
יוסף בן סעדיה זצ"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה זצ"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זרהה ע"ה

לע"נ

תנצב"ה

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה זצ"ל
משה בן רוזה זצ"ל
אביחי בן אסתר זצ"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה זצ"ל
מסעוד בן יקוט זצ"ל
שמעון בן שמחה זצ"ל
ר' דב בן בנימין אלטר זצ"ל
אורה בת נעמה ע"ה
שמעון בן חנה זצ"ל
כל נשמות עם ישראל

הרב ענדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת נתן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה זצ"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדיה זצ"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יפה בת רבקה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדיה זצ"ל